

Gennemgangen af de præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 1, 3, 4, 5 og artikel 6, litra c), same artikel 31 i Kommissionens forordning (EF) nr. 896/2001 af 7. maj 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 for så vidt angår ordningen for indførsel af bananer til EF.

(¹) EFT C 97 af 20.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-144/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (¹)

(Traktatbrud — direktiv 77/388/EØF — moms — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — tilskud, der er direkte forbundet med prisen — forordning (EF) nr. 603/95 — støtte, som tildeles i sektoren for tørret foder)

(2004/C 228/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-144/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Traversa og K. Gross) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: M. Lumma), støttet af Republikken Finland (befuldmægtigede: T. Pynnä og E. Bygglin) og af Kongeriget Sverige (befuldmægtigede: A. Kruse og A. Falk), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter »sjette momsdirektiv«), idet den ikke opkræver merværdiafgift (herefter »moms«) af de støttebeløb, som udbetales i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 603/95 af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder (EFT L 63, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues og N. Colneric; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Forbundsrepublikken Tyskland frifindes.

2. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

3. Republikken Finland og Kongeriget Sverige bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 156 af 29.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-239/02, Douwe Egberts NV mod Westrom Pharma NV m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel te Hasselt) (¹)

(Tilnærmelse af lovgivningerne — fortolkning af artikel 28 EF samt direktiv 1999/4/EF og 2000/13/EF — gyldigheden af direktiv 1999/4/EF — mærkning af og reklamer for levnedsmidler — forbud mod henvisninger til sundheden)

(2004/C 228/08)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-239/02, angående en anmodning, som Rechtbank van Koophandel te Hasselt (Belgien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Douwe Egberts NV mod Westrom Pharma NV, Christophe Sourainis, som driver virksomhed under firmanavnet »Établissements FICS«, og Douwe Egberts NV mod FICS-World BVBA, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 28 EF, fortolkningen og gyldigheden af artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter (EFT L 66, s. 26), og fortolkningen af artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109, s. 29), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), R. Schintgen og N. Colneric; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter skal fortolkes således, at det ikke er udelukket, at der ved markedsføringen af de i bilaget til direktivet nævnte varer ud over varebetegnelsen kan anvendes andre betegnelser, som f.eks. en fantasi- eller handelsbetegnelse.
- 2) Artikel 18, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for nationale bestemmelser som de i denne sag omhandlede, der indeholder et forbud mod, at der ved mærkning af, præsentationsmåder og reklamer for levnedsmidler anvendes henvisninger til »slankning« og til »lægelige anbefalinger, attester, erklæringer eller råd eller til godkendelser«.
- 3) Artikel 28 EF og 30 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, der indeholder et forbud mod, at der i reklamer for levnedsmidler importeret fra andre medlemsstater anvendes henvisninger til »slankning« og til »lægelige anbefalinger, attester, erklæringer eller råd eller til godkendelser«.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 13. juli 2004

i sag C-262/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (¹)

(Traktatbrud — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — tv-radiospredningsvirksomhed — reklame — national foranstaltning, som forbyder fjernsynsreklame for alkoholholdige drikkevarer, der markedsføres i den pågældende stat, når der er tale om indirekte fjernsynsreklame som følge af, at der optræder reklameskilte på skærmen under retransmissionen af visse sportsbegivenheder — Evin-loven)

(2004/C 228/09)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-262/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: H. van Lier), støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland (befuldmægtiget: K. Manji, bistået af barrister K. Beal) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og R. Loosli-Surrans), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 59 (efter ændring

nu artikel 49 EF), idet den gør franske tv-kanalers udsendelse af sportsbegivenheder, der afholdes på andre medlemsstaters område, betinget af, at reklamer for alkoholholdige drikkevarer fjernes, inden udsendelsen bringes i Frankrig, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann (refererende dommer), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet og J. N. Cunha Rodrigues samt dommerne R. Schintgen, S. von Bahr og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: M.A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 13. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik frifindes.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 202 af 24.8.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. juli 2004

i sag C-315/02, Anneliese Lenz mod Finanzlandesdirektion für Tirol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof) (¹)

(Frie kapitalbevægelser — skat på kapitalindtægter — kapitalindtægter fra Østrig: Endelig skattesats på 25 % eller sats på halvdelen af den for den samlede indkomst anvendte gennemsnitsskattesats — kapitalindtægter hidrørende fra andre medlemsstater: almindelig skattesats)

(2004/C 228/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-315/02, angående en anmodning, som Verwaltungsgerichtshof (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Anneliese Lenz mod Finanzlandesdirektion für Tirol at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 73 B og 73 D (nu artikel 56 EF og 58 EF), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta og K. Lenaerts (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 15. juli 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: